

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Aposta pel diàleg
Junqueras defensa al Suprem la seva aposta pel diàleg. El tribunal debat si atén el recurs del líder d'ERC, que es presenta com un home de pau.

10
anys

Se suspèn el Dakar
La cursa s'atura per primer cop en trenta anys pel risc d'atacs d'Al-Qaida. Europa de l'Est i Sud-amèrica apareixen com a escenaris alternatius possibles.

20
anys

Crisi a Israel
El cap de la diplomàcia d'Israel presenta la seva dimissió després de perdre la confiança en el seu primer ministre, Benjamin Netanyahu.

Full de ruta

Toni Brosa

Supremacisme lingüístic

Els encausats en el judici de l'1-O han sol·licitat declarar i seguir tot el judici en català a través de traducció simultània per garantir el seu dret a la millor defensa possible. El jutge, que ja va deixar clara la seva incomprensió, decidirà. Amb criteris jurídics, polítics, econòmics, pràctics o personals, però decidirà ell i la seva decisió anirà a missa. El que hauria de ser un dret lingüístic reconegut, com el tenen els francòfons del Canadà, els flamencs de Bèlgica o els que parlen italià a Suïssa esdevé, o no, una graciosa concessió.

L'Estat espanyol també és plurilingüe, però a diferència del que passa en aquells països només els ciutadans de la comunitat lingüística castellana tenen tots els drets garantits. Els altres, no; els altres són discriminats cada dia. D'això se'n diu *supremacisme*, un terme que la *Real Academia Española* no s'ha plantejat incorporar al seu diccionari fins ara que alguns el malgasten per demonitzar l'independentisme català. Ja els avanço la definició: "Doctrina que propugna la

Tota la legislació discrimina les altres llengües de l'Estat i les persones que les parlen

supremacia o superioritat d'un col·lectiu respecte a un altre per raons de raça, cultura, llengua, sexe o altres diferències."

El supremacisme castellà és una de les tiranies de l'Estat espanyol. L'article 3 de la Constitució ja estableix aquesta supremacia i la condició secundària del català i la resta de llengües. Quaranta anys de democràcia (ni que fossin 400) no han servit per canviar això, perquè el supremacisme lingüístic és al disc dur de la comunitat castellanoparlant. Tota la legislació discrimina sistemàticament les altres llengües i el resultat és que milers de ciutadans són discriminats "per raó de llengua" en la vida diària i particularment en la relació amb l'administració, fins i tot allà on les altres llengües tenen la condició de cooficials.

A Catalunya, hi ha centenars de casos denunciats i documentats de discriminació, agreujats amb vexacions, insults, multes i maltractament de ciutadans per part de funcionaris de l'Estat pel sol fet d'utilitzar el català. I són milers, incompatibles, els que no es denuncien. La Plataforma per la Llengua fa 25 anys que denuncia aquest abús, aquest escàndol, i ho haurà de continuar fent mentre el català visqui dins l'Estat espanyol.

Tribuna

Antoni Soy. Professor de la Universitat de Barcelona

Neoliberalisme

Avui dia vivim en un període reaccionari que està dominat per la ideologia i per les pràctiques neoliberals. Alguns pensaven que amb la gran crisi que va començar el 2007, el neoliberalisme també entraria en crisi, però la realitat ha desmentit aquesta previsió. Al contrari, davant de la crisi, la resposta del capitalisme global ha estat la d'un neoliberalisme renovat. Així, les estratègies del capitalisme global han donat lloc a una restauració de la renda i la riquesa de les elits com es pot veure en el percentatge que n'acumulen l'1% més ric del planeta. Amb un agressiu increment, sense precedents, dels crèdits i, per tant, de l'endeutament, principalment de les corporacions privades, fons de pensions i d'assegurances, etc. (i no tant, com va passar abans del 2007, de les famílies que demanaven hipoteques i dels bancs que les hi concedien). Al mateix temps, les dures reformes que s'han produït en els mercats de treball han permès augmentar la taxa d'exploatació de la força de treball i, per tant, recuperar la taxa de benefici i els beneficis dels capitalistes. Simultàniament, han continuat (o fins i tot augmentat) els moviments de capital cap a noves regions o sec-

tors on poder realitzar el procés d'acumulació, s'han multiplicat la inestabilitat i la volatilitat i, per tant, les bombolles financeres, i, finalment, s'ha arribat a un cert equilibri inestable entre els països i zones amb superàvits i amb déficits del sector exterior.

PER CONTRA, PER A LA MAJORIA de la població les coses han tendit a empitjorar. Els nivells de vida han disminuït i les desigualtats econòmiques i socials van augmentant. L'atur s'ha mantingut relativament elevat, especialment si s'hi inclouen els treballadors desanimats i els que treballen a temps parcial de forma involuntària. S'han incrementat els treballs precaris, a temps parcial i amb contractes molt curts, i es van retardant les edats de la jubilació. Hi ha hagut retallades dels recursos públics destinats a la salut, l'educació, les pensions, l'habitatge social, els programes per lluitar contra la pobresa, etc., just en el moment en què les taxes de pobresa, els sense sostre, els desnonats, etc., anaven augmentant de forma dramàtica. Les coses tampoc van millor en l'àmbit de l'ecologia mentre els gasos contaminants i l'escalfament del clima continuen creixent i creixent. Hi continua ha-

vent massa zones del planeta en guerra, molt sovint fomentada (o almenys permeada) pels països més desenvolupats que aprofiten per a vendre-hi les armes que produeixen. I tot això no són invencions o contes de ciència-ficció, sinó que és la nostra realitat ara mateix.

NO SÉ SI SOM del tot conscients de fins a quin punt el neoliberalisme ha estat un gran èxit des del punt de vista del capital i dels capitalistes. Una crisi important, la dels anys setanta del segle passat, s'ha pogut trampejar (i fins i tot superar, almenys fins ara) amb les mesures i actuacions neoliberals. I gràcies a això no s'ha arribat en cap moment (fins ara, repeteixo) als nivells de destrucció i devaluació del capital als quals s'havia arribat en anteriors crisis de sobreacumulació com, per exemple, la dels anys trenta, que va portar a la destrucció dels mitjans de producció i les infraestructures que va suposar la II Guerra Mundial, abans de poder endegar el període de creixement (dels anys cinquanta i seixanta) conegut com "l'edat d'or" del capitalisme. Haurem d'estar atents als cicles econòmics i les crisis que arribaran, sens dubte, en el proper futur.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La intel·ligència

■ Avui la intel·ligència està molt vinculada a les noves tecnologies. De fet quasi solament es parla de la intel·ligència artificial. De la natural se'n parla poc. I es dona una definició d'intel·ligència diferent de la que es donava abans. Ara moltes vegades es diu que una persona és intel·ligent si resol els problemes que se li presenten. Igual que un mòbil o una ciutat. I diem que una ciutat és intel·ligent si aborda intel·ligentment els problemes de la ciutat moderna. És a dir, si els ciutadans poden desplaçar-se per ella sense grans embussos o aturades; si la ciutat està il·luminada sense molta despesa energètica; si l'aire és respirable; si té previstes respostes adequades i ràpides, en cas de situacions greus, per exemple una inundació, un accident múltiple o un atemptat. De fet, podem dir que una ciutat és intel·li-

gent si té un bon sistema operatiu, una bona CPU, i molta informació disponible. Els mòbils d'ara són intel·ligents perquè la seva tecnologia ens ajuda a resoldre molts problemes. La seva tecnologia i les aplicacions que hi instal·lem. Els mòbils ens diuen si hem d'agafar el paraigua i ens orienten quan ens desplacem per l'autopista o per la ciutat; també ens poden ajudar a lligar amb eficàcia i ens poden avisar si el nostre autobús s'apropa. Resumint, ens proporcionen molta informació i ens ajuden a decidir.

MARTÍN MARTÍNEZ
Barcelona

Turbulències teatrals

■ Després de la seva fulminant destitució com a director del Teatre Apolo, espero que tot li vagi millor a Ricard Reguant allà on no es menyspreï el seu talent com a veritable

professional de l'escena. Reguant ha estat un dels millors directors dels últims temps sobre els diversos gèneres teatrals, encara que la seva millor especialitat sigui l'espectacle musical. És lamentable que un teatre de gran tradició com és l'Apolo hagi caigut en mans de tan mediocres gestors, incapaços de valorar el mèrit professional de Reguant, reconegut internacionalment, i amb el qual em solidaritzo en aquests moments de turbulències teatrals... també al Paral·lel.

JORDI S. BERENQUER
Barcelona

Nacions

■ El concepte de "nació espanyola" és irreal perquè és un invent de Castella. El nucli dur del contenciós entre Catalunya i Espanya es concentra en el tema de les nacions. La península Ibèrica en conté quatre: Catalunya, Caste-

lla, el País Basc i Portugal. El problema sorgeix perquè Castella nega a la catalana la seva condició de nació i el seu dret a una Constitució. La nació catalana és el producte natural d'una evolució històrica que inclou un idioma romànic diferent del castellà. Catalunya està patint la típica mentalitat imperialista castellana. El que està passant és totalment injust, antidemocràtic i, a més a més, amb clars ressos del pervers franquisme. Especialment el paper que estan fent el PP i Cs (i Vox) és absolutament intolerable. Amb un tracte just i adequat podríem continuar formant part de la falsa gran nació espanyola, però és difícilment factible. Nosaltres simplement volem ser tractats com la nació que som. Em desconcerta que hi hagi catalans que no s'adonin de la situació.

JOSEP OLIVA I CASAS
Barcelona